

geringens opfattelse, at man ved beslutningen om, hvilken form for undersøgelse man skal bruge, skal inddrage de synspunkter, der er nævnt i den såkaldte Nordskov Nielsen-betænkning fra 1996. Det var i øvrigt den betænkning, der dannede grundlag for loven om undersøgelseskommissioner, som Folketinget vedtog i 1999.

Det fremgår bl.a. af den betænkning, at muligheden for at lade forhold i den statslige forvaltning undersøge ved en undersøgelseskommission ikke udelukker, at man kan anvende advokatundersøgelser, dvs. en undersøgelsesform, hvor vedkommende minister anmoder en advokat om at undersøge de pågældende forhold ved at foretage en gennemgang af relevant skriftligt materiale i sagen, men uden adgang til at afhøre de berørte personer eller indhente skriftlige udtalelser fra dem.

Kl. 14.00

I den forbindelse bliver det så anført i betænkningen som et almindeligt synspunkt, at der af hensyn til retsstillingen for de berørte embedsmænd bør nedsættes en undersøgelseskommission, hvis der til brug for en vurdering af spørgsmålet om embedsmænds eventuelle retlige ansvar må forventes at skulle foretages afhøringer. Jeg kan oplyse, at jeg er enig i de synspunkter, der bliver anført i betænkningen.

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil takke for svaret. Det fornemmes da i hvert fald, at vi er i samme boldgade, når vi taler om både Nordskov Nielsen-undersøgelsen og om Folketingets efterfølgende lovvedtagelse.

Når statsministeren så taler om forskellige former, der også kunne anvendes ved siden af de undersøgelseskommissioner, vi har vedtaget i 1999, er det jo rigtigt, at det kan man, for man kan anvende advokatundersøgelser.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Finder statsministeren det betryggende, at det er en minister og tilsyneladende i en mere aktuel situation en enkelt berørt minister, der beslutter sig for, at denne sag lige netop er velegnet til en advokatundersøgelse? Alle andre undersøges under ikke retligt betryggende former, for det vil det være, når man kun kan udtale sig mundtligt til pressen, mens man over for den, der skal undersøge, nemlig advokaten, alene kan lægge vægt på det skriftlige materiale, men ministeren selv unddrager sig enhver form for undersøgelse.

Finder statsministeren, at en advokatundersøgelse her er særlig velegnet og retligt og demokratisk betryggende, eller skal man netop dér anvende det instrument, som Folketinget og mange andre har gjort sig store anstrengelser for at skaffe til verden?

Formanden:

Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvis man står med en konkret sag, hvor der fra de involverede parter har været en række oplysninger, som de uopfordret er kommet med, som giver et andet billede end det, der kan tegnes af det skriftlige materiale – jeg tænker helt konkret, for at vi ikke skal snakke i kodesprog – og hvis vi tager diskussionen mellem kirkeministeren og Folketinget, er der kommet et meget vægtigt bidrag fra en af biskopperne, som er sendt til kirkeministeren og også til Folketingets Kirkeudvalg, og som bidrager med nogle meget konkrete oplysninger om, hvad der er foregået på et møde, hvorfra der ikke findes skriftligt materiale – der er ingen referater – mener statsministeren så ikke, at sådan noget giver belæg for, at det at kunne foretage vidneafhøringer er ret afgørende for at få et sandt billede?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup spørger, om det er fornuftigt eller betryggende, at en minister selv beslutter at iværksætte en sådan undersøgelse. Ja, jeg synes da bestemt, at det er relevant, at en minister betjener sig af de instrumenter, der nu kan være til at søge en sag afklaret.

Det er jo sådan, at det er muligt i forbindelse med iværksættelsen af en advokatundersøgelse at anmode advokaten om så tidligt som muligt i gennemgangen af sagen at søge afklaret, om der inden for rammerne af en sådan undersøgelse – dvs. ved oplysning af sagen på det foreliggende skriftlige grundlag – vil kunne foretages en tilstrækkelig belysning af de forhold, som undersøgelsen omfatter.

I lyset af advokatens vurdering vil det så være muligt at tage spørgsmålet om, hvilken undersøgelsesform der er den rigtige, op til fornyet overvejelse. Det vil altså med andre ord, sagt lidt mere direkte, sige, at hvis advokaten tidligt i sin undersøgelse konkluderer, at den ikke meningsfyldt kan føres til ende på det foreliggende grundlag, er der muligheden for i lyset